PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXVII – Nr. 9672 | 4 PAGINI – 30 BANI | Miercuri 7 ianuarie 1981

„AM PREFERAT SCHIUL, SĂNIUȘUL, EXCURSIILE ÎN MIJLOCUL NATURII !“

Patru zile de activitate sportivă cu oamenii muncii de la Întreprinderea de hîrtie din Bușteni

Mica vacanță de iarnă care a marcat sfîrșitul anului 1980 și începutul Anului Nou 1981 a constituit pentru oamenii muncii de la Întreprinderea de hîrtie din Bușteni o binevenită reîntîlnire cu natura...

Afirmația ar putea să surprindă, pentru că, practic, „bușteneanii“ se află permanent în mijlocul naturii, trăiesc și muncesc la poale de munte.

Și, totuși, așa s-au petrecut lucrurile. În ziua de 31 decembrie, grupuri de muncitori, abia ieșiți din schimb, s-au reîntîlnit, aproape de cumpăna anilor, pentru a porni către alte așezări la fel de încîntătoare, de pe valea Prahovei, a Oltului sau a Jiului. Cei mai mulți s-au îndreptat spre Sinaia (obiectiv: cabana **Vîrful cu Dor**) sau **Predeal** (loc de popas, cabanele **Clăbucet** și **Gîrbova**), o parte au folosit telecabina instalată acum chiar în Bușteni pentru a ajunge, în 20 de minute, la cabana **Babele**.

De ce sus, la înălțimi ? Pentru a gusta, altfel decît pe firul **Văii Albe** sau pe pîrtiile din jurul **Gurii Dihamului**, bucuria zăpezii și a alunecării cu schiurile...

Cine au fost acești neobosiți prieteni ai mișcării, ai călătoriilor în mijlocul naturii ?

Înainte de toate, animatorii turismului de masă și ai schiului, în frunte cu tehnicianul **Constantin Petcu**, maistrul **Petre Tudor**, sudorii **Eugen Șandru** și **Dumitru Enache**, instalatorii **Octavian Seceleanu** și **George Drăguș**. De numele acestor muncitori și tehnicieni harnici, apreciați în producție de întregul colectiv al întreprinderii, sînt legate inițiativele, reușitele activității sportive de masă organizate de asociația sportivă **Caraimanul**, acele ture alpine care brăzdează cu regularitate Jepii (cei mari și cei mici), ca și întregul masiv al Bucegilor, indiferent de anotimp. Acum numele lor este legat de concursurile populare de schi și săniuș inițiate chiar în această mică vacanță de iarnă, prilej de destindere dar și de descoperire a unor viitoare talente, dacă nu din rîndul angajaților, oricum din cel al copiilor acestora.

În acest sens, asociația sportivă **Caraimanul Bușteni** a organizat cu copiii celor de la Întreprinderea de hîrtie două tabere-școală, una la „Babele“, sub supravegherea lui **Mircea Enache**, alta la **Gura Dihamului**, care s-a bucurat de îndrumarea lui **Petre Dinu**, ambii tehnicieni, foști schiori de performanță.

Din grupul masiv al celor dedați sportului în mica vacanță de iarnă care s-a încheiat duminică a făcut parte și președintele asociației sportive, **Gheorghe Bratu**, contabilul șef al întreprinderii. Împreună cu familia, cu cîțiva prieteni din Ploiești și din Capitală, el a făcut scurte popasuri pe la pîrtiile din Bucegi, și-a dedicat cîteva ore pe zi schiului de fond, pasiune din... prima tinerețe. Ne spunea președintele „Caraimanului“ : **Altădată, atunci cînd aveau o zi liberă, oamenii noștri o foloseau mai mult pentru sîndrofii. De o vreme încoace, însă, tot mai mulți înțeleg ca timpul liber să-l folosească cu totul altfel : în aer liber, în mijlocul naturii. Amatorii de turism cresc la număr, an de an !“**

Nu poate fi decît de bun augur această schimbare netă de mentalitate, în sprijinul sănătății celor ce muncesc într-una dintre importantele unități socialiste prahovene.

Tiberiu STAMA

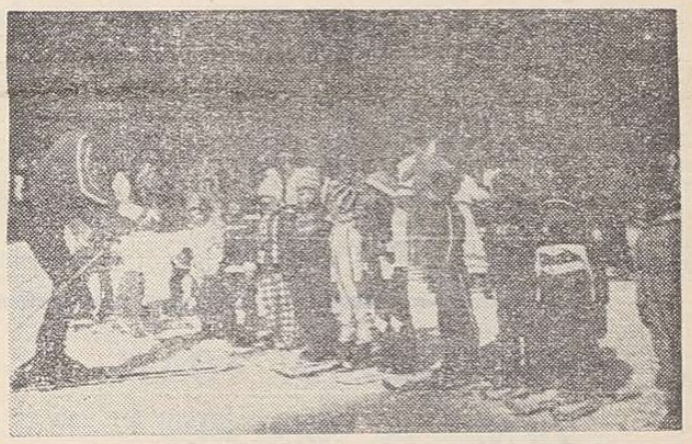

Gustul pentru mișcare în aer liber (acum, iarna, pe schiuri) îl simt nu numai angajații Întreprinderii de hîrtie din Bușteni, ci și copiii lor, aflați la o inedită lecție de inițiere în Poiana Palanca din Bucegi Foto : Victor ZBARCEA — Bușteni

---

După remarcabilul succes realizat la Paris

HANDBALIȘTII NOȘTRI AU PĂȘIT PE DRUMUL SPRE LOS ANGELES '84

Campionii mondiali universitari s-au bucurat de o caldă primire și de frumoase aprecieri la sosirea pe aeroportul Otopeni

Ieri, la sosirea pe aeroportul Otopeni, lotul handbaliștilor noștri și cupa cucerită la Paris

Foto : Dragoș NEAGU

Iarna grea a poposit și la București. Ninsoarea abundentă, pe alocuri viscolită, nu i-a împiedicat însă pe entuziaștii handbalului să vină la aeroportul Otopeni pentru a-i întîmpina pe victorioșii noștri universitari. Din aeronava Paris—București au coborît primii — iată un prim semn de prețuire, oferit chiar de pasagerii cursei TAROM ! — handbaliștii din reprezentativa studențească, învingători duminică în capitala Franței la această a 8-a ediție a C.M.U.

Întîmpinați cu flori și aplauze, sportivii sînt invitați într-un salon al aeroportului și felicitați de tovarășii **Tudor Mohora**, președinte al U.A.S.C.R., **Emil Ghibu**, secretar al C.N.E.F.S., **Ion Machedon**, secretar al U.A.S.C.R. și al comisiei de organizare a celei de a XI-a ediții a Universiadei '81, de reprezentanți ai M.E.I., ai federației de handbal, ai cluburilor și asociațiilor sportive. Sînt subliniate cu satisfacție măiestria și dăruirea acestor ambasadori ai sportului nostru universitar care au reușit să depășească veritabilele forțe aflate în concurență pentru obținerea medaliilor de aur, precum și faptul că această performanță — prima a sportului românesc în anul 1981 — poate fi de bun augur, poate stimula toate disciplinele, toți sportivii pentru noi victorii, pentru o comportare la nivelul așteptărilor la Universiadă.

Atmosfera este caldă, entuziastă, emanînd satisfacție pentru o nouă împlinire, optimism pentru viitor. Se deapănă amintiri mai vechi — unii își mai amintesc de prima victorie, obținută la Lund, în 1973, cei mai mulți de acelea cucerite la București, în 1975, și la Varșovia, în 1977 — și mai noi, acestea din urmă fiind firește de acum, de la Strasbourg, Colmar, Mulhouse, Besançon, Dijon și Paris, adică din orașele franceze care au alcătuit itinerarul celui de al patrulea succes.

— Cum a fost Alexandru Fölker ?

— Nu prea ușor... Cea mai dificilă întîlnire n-a fost însă finala, ci aceea cu Iugoslavia. Atunci am cîștigat, de fapt, medaliile de aur !

— Ești emoționat Cornel Durău. De ce ?

— Pentru că este prima mare performanță a handbalului nostru la care pun umărul și — datorită ei — particip la prima primire atît de frumoasă, emoționantă. Sînt convins însă că nu va fi ultima.

— Este o promisiune ?

Hristache NAUM

(Continuare în pag. 2-3)

Ieri, la patinoarul „23 August“

ECHIPA DE HOCHEI A ROMÂNIEI A ÎNVINS FORMAȚIA UNGARIEI : 10-4

Azi, de la ora 16,30, meciul revanșă

Fază la poarta oaspeților realizată de impetuoșii Cazacu *și* Hălăucă *(tricouri de culoare albă)* Foto : I. MIHĂICA

Un număr nesperat de mare de spectatori (peste 3 000) a asistat ieri la primul din cele două jocuri de hochei dintre selecționatele României și Ungariei. Bucuria lor de a vedea echipa noastră învingătoare : 10—4 (5—0, 1—3, 4—1) nu a fost completată și de prea multe satisfacții de ordin spectacular. Și aceasta pentru că jucătorii români, după ce au evoluat foarte bine în prima parte a întîlnirii (nu rare au fost momentele cînd și-au adus adversarul în pragul... k.o.-ului), s-au angrenat în cea de a doua parte într-un hochei obstrucționist, fără cursivitate, fără aplomb și acuratețe tehnică.

În această parte a întîlnirii, cînd s-au dictat eliminări cu... duiumul (selecționata noastră suportînd handicapuri numerice deseori) hocheiul a lipsit. Din

Călin ANTONESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

VIAȚA SPORTIVĂ — MODEL DE VIAȚĂ RAȚIONALĂ

CUMPĂTARE ÎN TOATE, ZILNIC ÎN MIȘCARE !

– ne sfătuiește acad. ȘTEFAN MILCU –

— Tovarășe academician Ștefan Milcu, pe măsură ce revoluția științifică și tehnică își sporește efectele, se pune tot mai acut problema vieții raționale, a respectului pe care omul civilizat trebuie să i-l acorde. Ce este, după opinia dumneavoastră, această VIAȚĂ RAȚIONALĂ ?

— Viața rațională este o componentă a etologiei, știință destul de puțin cunoscută, al cărei obiect îl constituie comportamentul uman. Viața rațională, deci comportamentul rațional, presupune că există și un comportament irațional, o viață irațională. În viața rațională — care înseamnă adaptarea noastră corectă la condițiile de viață, ale mediului de existență — intră, pe lîngă alimentație, condițiile de muncă, de mișcare, somnul, igiena mentală, tot ceea ce caracterizează activitatea omenească. Viața rațională cuprinde un ansamblu de reguli, de principii după care omul trebuie să se conducă, altfel ar trăi condus exclusiv de subconștient, instinctual. Deci, viața rațională înseamnă a trăi după anumite reguli, anumite principii care să ne permită adaptarea optimală la condițiile de existență, cu maximum de eficiență.

— Respectarea acestor principii, acestor reguli, înseamnă, deci, evitarea încălcării lor, evitarea oricăror abuzuri...

— În tot ceea ce facem, trebuie o măsură prin care să asigurăm o armonizare la exigențele mediului și la posibilitățile personale. Pentru a răspunde acestei cerințe de viață rațională, trebuie să ne cunoaștem bine posibilitățile și limitele capacității. A trece peste anumite posibilități de acoperire ale organismului înseamnă imediat o suferință care este percepută sau nu

— Cum se pune problema în cazul alimentației ?

— Evident, lipsa de măsură se poate manifesta și în alimentație. Acest aspect este mai bine cunoscut și, cred, va fi mai amplu dezvoltat de specialiștii în probleme de nutriție. Excesul alimentar, lipsa de cumpătare duc într-adevăr la numeroase turburări.

— A avea o măsură în toate atrage după sine și așa-zisa stare de confort ?

— Viața rațională, înțeleasă în sensul enunțat de mine, duce la senzația de confort care este un termen mai sofisticat pentru a desemna starea de bine a omului. Toți cunoaștem această senzație. Ne sculăm dimineața bine dispuși, se pare că orice efort este posibil, nici un obstacol nu ar putea să ne reziste. Acesta este tocmai rezultatul respectării unui minimum de factori ai vieții raționale. Înseamnă că nu au

Horia CRISTEA

(Continuare în pag. 2—3)